

[Anden Næstformand.]

gets Liste er taget tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Ordføreren (Aksel Jensen): Som ærede Medlemmer vil se, er der ikke under Ministeriet for Industri, Handel og Søfart stillet noget Ændringsforslag, men der er opført to Samraad; det ene vedrører Statsstøtte til Haandværkerprøver for Maskinister, og under det andet er der forhandlet om Muligheden af at give Kredit med Hensyn til Bygning af Skibe til Indlandet. Disse to Samraad er i Betænkningen opført under Nr. 45 og 46; og da de antagelig vil blive omtalt fra anden Side, skal jeg ikke omtale dem her, men jeg skal tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale § 17 i den Skikkelse, hvori den foreligger fra Ministeriet.

Korsgaard: Det af den ærede Ordfører omtalte Samraad om Laan til Bygning af danske Skibe er holdt paa Foranledning af det konservative Folkeparti. Et lignende Samraad blev holdt ved Finanslovens Behandling sidste Aar, og der fandt ogsaa i den Anledning en mindre Debat Sted her i Salen; det var oprindelig min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, som bragte Sagen frem i Finansudvalget.

Baggrunden for Sagen er den, at der, som bekendt, ydes meget store Beløb til Eksportkredit, og af disse meget store Beløb anvendes vistnok igen langt over Halvparten af Pengene til Kreditgivning til Bygning af udenlandske Skibe. Nu vil i hvert Fald de, der interesserer sig for Søfarten, i de seneste Dage i Aviserne have set, at man indenfor Søfarten ikke er saa henrykt for, at denne Kredit overhovedet ydes, idet man ræsonnerer som saa, at Skibsfartens Forhold er meget vanskelige, og jo flere Skibe man bygger, jo vanskeligere bliver dette Erhvervs Forhold; man vilde vel sagtens allerhelst ønske, hvis det ellers kunde nytte noget, at der overhovedet ikke gaves nogen særlig Hjælp til Bygning af Tonnage.

Nu er imidlertid Forholdet efter min Opfattelse det, at selv om Danmark igennem sin Eksportkredit i nogen Grad medvirker til at forøge Tonnagen, er alligevel den Tonnage, der bygges her i Danmark, i Forhold til hele Verdenstonnagen saa ringe, at den ikke kan faa afgørende Indflydelse paa, om der er for meget eller for lidt Tonnage paa Verdensmarkedet, og medens man altsaa ikke med Rette kan sige, at Skibsfartserhvervet skades saa særdeles meget ved denne Virksomhed, er det paa den anden

Side hævet over enhver Tvivl, at dette, at der bygges mange Skibe, betyder, at i denne jo ellers i saa mange Henseender overmaade daarlige Tid er netop Skibsbygningsindustrien beskæftiget, man kan vel næsten sige som ingen Sinde før, og dette betyder fornuftigvis overordentlig meget.

Man behøver kun at henpege paa en Virksomhed som Burmeister & Wain, som beskæftiger ca. 8 000 Mand, formentlig i det væsentligste ved Bygning af Skibe eller Udløbere deraf, saasom Bygning af Dieselmotorer. Det er klart, at hvis denne Virksomhed var ringere beskæftiget, f. Eks. kun beskæftigede 2 000 Mand, vilde det betyde, at de arbejdsløses Skarer forøgedes ikke alene med de 6 000 Mand, som jo er Forskellen mellem 2 000 og 8 000, men med et væsentligt større Antal, idet jo nok alle vil indrømme, at hver Mand i Arbejde betyder Muligheden af, at 1 Mand eller maaske endda 1½ til kommer i Arbejde. Denne Eksportkredit og dens Virkning paa Beskæftigelsen paa Skibsværfterne maa derfor under den herskende Erhvervsituation anses for meget betydningsfuld.

Nu er imidlertid Forholdet det, at denne Eksportkredit, som faktisk spiller en stor Rolle med Hensyn til at kunne faa Arbejde, kun kan gives til udenlandske Virksomheder, og det vil da i Virkeligheden sige, at man begunstiger Udlandets Rederier i Forhold til de danske.

Det er dette Forhold, jeg i høj Grad kunde ønske ændret. Jeg ved meget vel, at man vil sige, at det er en betænkelig Sag for Staten som saadan at finansiere Foretagender indenfor Landets Grænser, idet man vil kunne spørge: hvor skal vi saa begynde, og hvor skal vi holde op? Og givet er det i hvert Tilfælde, at Statens finansielle Evne er ikke saa stor, at man ikke kan komme til det Punkt, at man bliver nødt til at holde op. Jeg vilde da ogsaa selv være meget betænkelig, hvis der var Tale om et Erhverv, som i snævrere Forstand var knyttet til Landet, men det mener jeg ikke man kan sige om et Erhverv som Skibsfarten.

Et Skib er ikke et Led af det danske Land, saaledes som en hvilken som helst paa Landjorden faststaaende Maskine maa siges at være det. Et Skib, svømmende paa Vandet, er en international Genstand, er en Ting, der overmaade let kan flyttes til Udlandet, en Ting, som i sig selv giver den samme Sikkerhed overfor Udlandet, hvad enten Skibet indehaves af danske Statsborgere, eller det indehaves af andre.

Jeg maa altsaa mene, at her er et ganske